

for Regeringsforslaget til Omdannelse af Landstinget, altsaa er al Modstand mod det umulig, og følgelig har vi kun en eneste Ting at gøre, nemlig at forsøge paa at rejse vort Krav vedrørende Folketingets Ordning! Hvis Højre havde stillet sig saaledes, erkendende, at det ikke kan faa Indflydelse paa Landstingets Ordning, men derimod krævende Retfærdighed i Ordningen af Folketinget, vilde de staa ganske anderledes stærkt, end de Herrer har stillet sig nu, hvor de forlanger konservativ Minoritetsbeskyttelse af en eller anden Art, man kalde det Privilegier, eller man kalde det kunstig Beskyttelse, for Konservatismen i Landstinget, og dernæst forholdstalmæssig Retfærdighed for Folketinget. De Herrer forlanger akkurat saa meget for meget, at de risikerer ingen af Delene at faa.

Men jeg tog Fejl, da jeg formodede, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) var en Mand, der vilde erkende Stillingen. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds øste sin Haan udover den nuværende Forfatning af 1866 og gjorde det fortræffeligt. Han øste ogsaa sin Haan udover Juni-Grundloven; han samlede sine Bemærkninger deri, at dens Ideer var bortvejrede af Tiden, det var den gamle Kærre med det bulede Horn, det var en muggen og ormædt Forfatning, det var Tællepraasens, Diligencens og Vægte-rens Tid, der traadte frem for os gennem Juni-Grundloven. Det ærede Medlem har engang tidligere her i Tinget i et enkelt Ord givet os sin hele Opfattelse af Juni-Grundloven, han sagde: Denne rædselsfulde Forfatning, som kaldes Juni-Grundloven. Efter at have hørt dette maatte vi jo formode, at nu vilde den store Buelampe blive tændt for os, nu vilde Nutiden holde sit Indtog her, de elektriske Maskiner vilde arbejde, Megafonen, ikke det bulede Horn, vilde lyde, Storsynet og Landshorizonten vilde blive rullede op for os. Og hvad var det saa, det ærede Medlem stillede op mod disse bortvejrede Ideer, mod dette af Tiden mugnede og ormædte Princip fra Juni-Grundloven? Det var en Forestilling om noget, som hedder de faktiske Magtforhold, der skulde krystallisere sig i Forfatningen. Det ærede Medlem siger: Pengene har en uhyre Magt for Øjeblikket, Bankerne har en uhyre Magt for Øjeblikket, den er faktisk tilstede, lad os saa føre den ind i vor Forfatning og krystallisere denne Magt her. Høren har en uhyre Magt — den styrer Krigsministeriet — lad os derfor ogsaa føre den herind i Forfatningen og krystallisere den. Og en hel Mængde andre Magter vilde det ærede

Medlem paa den Maade bringe herind, og saa vilde han sige, at vi havde faaet en brugelig Forfatning. Hvorledes han nu vilde afveje disse Magtforhold, optælle dem indbyrdes, ved jeg ikke, det tror jeg, der skal en stor Kunstner til at gøre. Hvorledes han vil tænke sig Bankerne repræsenterede i Forhold til deres Magt, ved jeg ikke, det kan ikke være i Forhold til det i Bankvirksomhederne værende Personale, thi saa vilde det blive forholdsvis lidet. Maaske er det direkte i Forhold til Kapitalen, som er anbragt i Bankerne, at det ærede Medlem tænker sig, at Magtforholdet skulde udtrykkes her levende i vor Forfatning. Hvad det ærede Medlem i saa Henseende har skildret, kalder han for Fremtiden. Det er et Udtog af konservativ tysk Filosofi og intet som helst andet, det har ikke noget som helst med Bevægelsen i Tiden at gøre. Jeg beder ærede Medlemmer se ud over Landene, se paa Finlands Forfatningsforandring, de norske Forfatningskampe, den sidste Forfatningskamp i Sverige og i Belgien, Forfatningskampen i Prøjsen og Forfatningskampen i Østrig. Er det andet end disse „bortvejrede Ideer“ fra Juni-Grundlovens Tid, som alle Vegne bryder sig Vej frem og sejrer? Det er disse Ideer, som er i Pagt med Fremtiden, og som det ærede Medlem ikke kan skyde til Side.

Men efter at det ærede Medlem (Schovelin) saaledes havde tilintetgjort Juni-Grundloven og hævet sig til en uhyre Højde af Udsyn og Landshorizont, indtog han et mere beskedent Standpunkt, saa traadte han ned som Højremand og erklærede, at Højre var det lille Mellemstandsparti, saa kasserede han alt det, som Højre her i Landet hidtil har bygget paa. Højres Politik her i Landet har kort og godt gennem en Aarrække i alle Afgørelser bygget paa Godsejerprivilegiet og paa de højst-beskattedes Valgret i Byerne, og det er just, fordi den altid har bygget paa dette, at Højre aldrig har kunnet vinde frem, det er derfor, at Højre er stagneret som Parti. Højre er blevet staaende ved det sidste Valg med det samme Antal Vælgere, som det havde i 1895. Der er ingen Fremgang. Akkurat det samme Antal Vælgere havde Højre i det Aar 1895, da Venstre — de Partier, som samlede sig om Venstre-reformpartiet og de Moderate — havde et Stemmetal, der noget, men kun lidt, var over det, som det nuværende Regeringsparti har for Øjeblikket. De to Partiers Stemmetal svarer altsaa nogenlunde til hinanden. Men ved Siden heraf er der skudt op 70,000 nye Vælgere som Tilgang